

nisteren, ogsaa af den Grund, at de maa tage Hensyn til saadanne Embeder, der ikke kunne blive besatte. De ere dog engang vante til at have en Præst, og nu har Kaldet staaet ledigt i over tre Aar, og kommer Præsten som sagt en Søndag ud i Klitterne, kunne jo Folkene, naar det er Arbeidsfolk og Lyende, paa ingen Maade faae Tid til at høre ham. Jeg tilraader altsaa at stemme mod Flertallet. Mine Raad have sandsynligvis ingen afgjørende Betydning, men jeg vil dog ønske, at Ministeren og Udvalget mellem 2den og 3die Behandling kunde blive enige om Stiftsmidlerne. Jeg tror ogsaa, at der vil indkomme et Andragende fra Menigheden, ialtsald er jeg bemyndiget til at give en Kopi af det Andragende, der er indsendt til Ministeriet. Kunde de ikke komme overens om det ved Stiftsmidlerne, kunde det jo ske paa anden Maade, at man tillagde dette Embede faa meget, at Hjordemaal Sogn kunde komme til sin Ret i kirkelige Forhold, som jeg tror er meget vel begrundet. Jeg appellerer til Udvalget og Ministeren, om de ikke paa en eller anden Maade vilde staffe Midlerne tilveie til dette Embede, og findes der lignende Tilfælde andre Steder, skal jeg ikke sætte mig mod en Ordning, da jeg jo ser det Uheldige i de Forhold, jeg har belyst. De Herrer maa endelig se at gjøre Noget, ellers faar Ministeriet aldrig No for mig og Finantsudvalget heller ikke, jeg er nemlig nødt til at tage mig af det, da det Qverd er mig paalagt, fordi jeg finder Forlangendet meget vel begrundet.

Stenbæk: Under Nr. 62 er der af et Mindretal stillet Forslag om at negte en Forhøielse af 5,000 Kr., som er begjæret paa Kon- toren: Midlertidige Understøttelser. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme imod dette Forslag. Jeg tror virkelig, at der er god Grund til at vedtage disse 5,000 Kr. og forresten ogsaa den næste Forhøielse angaaende Reiseunderstøttelser. I Anmærkningerne til Finantsloven er der gjort Rede for adskillige Formaal, som den høit- ærede Minister ønskede at støtte, men hvortil han mangler Penge. Jeg tror, at de Formaal, der ere nævnte, virkelig fortjene at støttes; men det er mit Haab, at hvis de 5,000 Kr. kunne faae Lov til at blive staaende, der da tillige kunde blive Raad til noget mere end hidtil at støtte en anden Virksomhed, jeg har Lyst til at nævne. Vi kjende jo alle den saakaldte Skolelærerliteratur. Navnet har jo sin Grund deri, at de fleste af dens Forfattere ere Skolelærere. Det er min Mening, at disse Forfattere virkelig gjøre Gavn; de have deres store Gjerning i vort Folks Mandsliv. Det er særlig Almuens Liv, disse Mænd skildre, og som en Dom i det Hele og Store kan det vistnok siges, at de gjøre det paa en smuk og tiltalende Maade. Det kan ogsaa siges, at disse jævne Skildringer ere sande

og sunde, og enhver Fader og Moder kunne dristig give sine Børn disse Fortællinger at læse, og det tør vi ingenlunde sige om alle Forfattere. Jeg tror ogsaa, at det er sandt, hvad der blev sagt for adskillige Aar siden om disse Forfattere, at de ligesom tage Folk og spør dem hen til deres egne Binduer, saa at de kunne se deres eget Familieliv, se det Liv de leve, med dets store og smaa Sorger og Glæder, men de lade Folk se det paa en saadan Maade, at de komme til at se lysere derpaa, og at de løstes derved. De opdage mange smaa Ting, som de aldrig før have set, og navnlig vil jeg sige om disse Forfattere, at de lede mangen mindre udviklet Mand og Kvinde i vort Land et Stykke fremad. Der er Mange, der blive kjede af at læse i den Tid, de gaa i Skole, fordi der bliver iaget grundforskert paa dem. Naar de ere blevne 14 Aar, høre de op med Skolen, og der kan saa gaa Aaringer hen, i hvilke de Intet læse; men saa kommer der en Tid, hvor de igjen faae Lyst til at læse, men det kan lidet nytte at give den Slags Folk vore store Digtere at læse, thi de gaa dem for høit; de kunne ikke forstaa dem, men disse Mænds Fortællinger og Skildringer kunne de forstaa og læse dem med Lyst, og naar de have læst dem en Tid, faae de ogsaa Lyst til at læse vore store Digtere. Ved at bestyre en Læseforening i adskillige Aar, og ved at tale med Mange om den Ting, har jeg faaet den bedste Erfaring for, at disse Forfattere tage Mange ved Haanden og lede dem til vore store Digtere. Der kunde siges adskilligt mere om disse Forfattere, men dette kan være nok. Der er vist heller Ingen her, der vil negte, at de gjøre deres gode Gjerning hos os. De fleste af dem ere, som sagt, Skolelærere, sidde i almindelige Skolelærerkald uden Formue, og for mere end En af dem kan det undertiden være vanskeligt nok at fortsætte deres Virksomhed med den Kraft og Dygtighed, som de selv kunne have Lyst til, og som vi Andre ogsaa kunne ønske. Disse Forfattere burde egentlig være stillede saaledes, at de kunde kjøbe nogle nødvendige Bøger engang imellem og mere end det: ogsaa saaledes, at de idetmindste en Maanedstid eller to om Aaret kunde tage Hjælperlærere og reise ud og faae en Forfriskning, udvide Synet og samle sig nye Emner. Men det er jo vanskeligt for dem. Her blev jo nævnt Navne igaar, saa at jeg vel ogsaa tør nævne nogle Navne, jeg skal nok gjøre det saaledes, at det ikke giver Anstød. Jeg skal af disse Forfattere nævne Thyregod, Anton Nielsen, Knud Skytte, Zakarias Nielsen og Emanuel Henningsen. Thyregod faar 1,000 Kr. i fast Understøttelse, saa at der for hans Bedkommende Intet er at klage over. Jeg har lagt Merke til, at Anton Nielsen et Par Gange har reist i Udlandet, saa at han maa vel have faaet Understøttelse dertil. De tre Andre have ogsaa faaet Noget, men jeg tror, det har